Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2026

Proves d'accés a la universitat

Dibuix artístic

Sèrie 5

Indiqueu l'opció triada:

Exercici 1: Opció A ☐ Opció B ☐

Espai per a la correcció

Qualificació			
Exercici 1			
Exercici 2	2.1		
	2.2		
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Espai per a la revisió

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

L'examen consta de DOS exercicis obligatoris. A l'exercici 1, trieu UNA de les dues opcions proposades (A o B) i indiqueu-la a la portada. A l'exercici 2, resoleu TOTS els apartats seguint les instruccions de l'enunciat.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica.

Temps i memòria

Exercici 1. Opció A

[1,5 punts]

Observeu les imatges 1 i 2.

Dibuixeu, en aquesta pàgina, dos croquis en què analitzeu l'espai i la composició de les dues imatges. Acompanyeu-los amb una breu descripció.

Imatge 1. Miquel Barceló (1957-). *Grisaille à l'espadon* («Grisalla del peix espasa»), 2021. Tècnica mixta sobre tela, 235 × 285 cm. Galeria Elvira González, Madrid. (L'obra de Miquel Barceló es va poder veure a l'exposició «Tots som grecs», a la Fundació Catalunya La Pedrera de Barcelona, del 8 de març al 30 de juny de 2024.)
A: *Elvira González* [en línia]. <https://elviragonzalez.es/en/miquel-barcelo-at-the-louvre/>.

Exercici 1. Opció B

[1,5 punts]

Observeu les imatges 1 i 2.

Feu, en aquesta pàgina, una anàlisi cromàtica comparativa de les dues imatges. Escriviu deu línies com a màxim.

Imatge 2. Julio Vaquero (1958-). *Cocina de histeria*, 2016. Oli i tremp sobre taula, 230 × 200 cm. (L'obra de Julio Vaquero es pot veure de manera permanent al Museu Can Framis de Barcelona.)
A: *Julio Vaquero* [en línia]. <https://www.juliovaquero.com/obra/page/6/>.

Exercici 2
[8,5 punts en total]

Observeu atentament les imatges 1, 2 i 3.

Imagineu i dibuixeu una escena que representi un espai interior abandonat i deteriorat per l'acció humana o de la natura on s'observi clarament el pas del temps, i situeu en aquest espai l'escultura de la imatge 4.

Per fer-ho, seguiu el guió de treball següent:

2.1. Feu amb llapis un esbós preparatori per a estudiar la composició general del dibuix, utilitzant la pàgina 8 del quadern.
[1,5 punts]

2.2. Feu el dibuix —utilitzant una tècnica seca monocroma o una tècnica seca cromàtica— en un paper DIN A3 (29,7 × 42 cm), que podeu col·locar en posició vertical o horitzontal.
[7 punts]

Tingueu en compte les observacions següents:

— L'espai abandonat pot ser, per exemple, una biblioteca, un teatre, un cinema, un saló, una cuina, un menjador o qualsevol altre espai interior.
— L'escultura de la imatge 4 ha d'estar integrada en l'espai i s'ha de dibuixar en una mida rellevant. L'escultura es pot representar sencera o trencada en parts; en aquest darrer cas, totes les parts han de sortir en la composició.
— El pas del temps es pot representar mitjançant esquerdes, trencaments, forats, desmembraments, descomposicions i altres accions creatives aplicades tant a l'espai com als objectes, inclosa l'escultura.
— A més de l'escultura, podeu afegir a l'escena tots els elements que considereu adients per a complementar-la.
— Tingueu cura de personalitzar l'ambientació, les textures i la il·luminació en la representació de l'escena.
— Podeu fer la representació a mà alçada, amb regle o combinant els dos sistemes.
— Les imatges 2 i 3 poden servir per a suggerir o mostrar diferents maneres de representar l'escena que es demana a l'enunciat de l'exercici; per tant, podeu inspirar-vos-hi, però tingueu en compte que no es poden copiar ni parcialment ni totalment.
— Adapteu la composició al format escollit (vertical o horitzontal) per aconseguir un bon equilibri i una bona ocupació de l'espai.
— Adeqüeu el vostre treball de creació al temps de què disposeu.

Imatge 3. Jaume Cardona (1975-). Fotografia de la sèrie «Residencial» del projecte *La Makineta del Temps*.
A: *Jaume Cardona* [en línia]. <https://jaumecardona.com/residencial>.

Imatge 4. Anònim. *Eros de Tèspies*. Tercer quart del segle IV aC. Marbre, 122 × 85 × 57 cm. Departament d'Antiguitats Gregues, Etrusques i Romanes del Museu del Louvre, París.
A: *Louvre* [en línia]. <https://collections.louvre.fr/en/ark:/53355/cl010278055>.

Exercici 2.1
[1,5 punts]

Feu, en aquesta pàgina, un esbós per a estudiar la composició general del dibuix.

Espai per a la correcció

Exercici 2.2	A	
	B	
	C	
	D	
Suma de notes parcials		

Comprovació i 2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

IEC
Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés.

SÈRIE 5

Temps i memòria

Consideracions generals:

Cal tenir en compte que no hi ha una única resposta. Per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

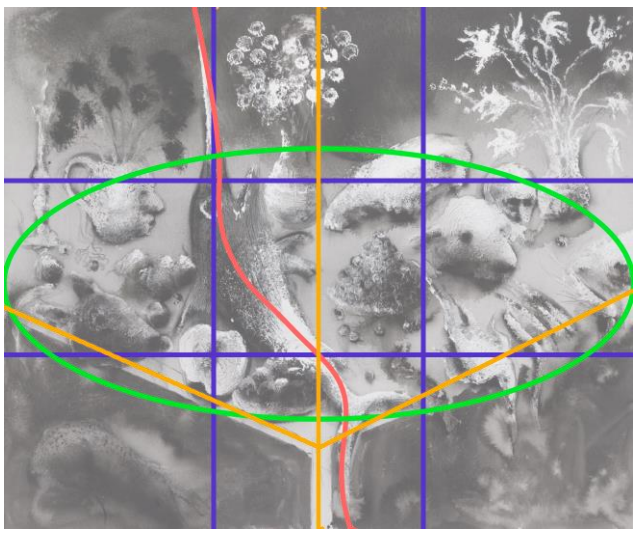
Exercici 1

(1,5 punts)

Opció A.

L'estudiant ha de fer dos croquis, en els què analitza l'espai i la composició de les imatges 1 i 2, i els acompanya amb una breu descripció.

Imatge 1

Estructura compositiva: presentem un esquema, però es valorarà qualsevol altre que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge

IDEES CLAU:

1. Barceló estructura l'espai pictòric mitjançant la distribució de les formes segons una estructura el·líptica, adaptada al pla definit pels eixos d'una perspectiva axonomètrica.

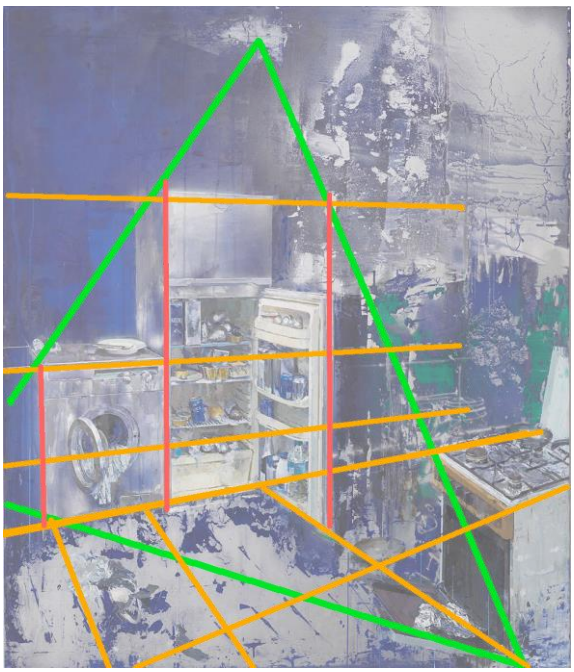
2. La profunditat de l'espai s'expressa en clau de perspectiva axonomètrica.

3. El tractament pictòric modula algunes formes molt definides, matèriques , amb un fort contrast de llum i ombra i d'altres que s'esvaeixen en el fons pictòric . Aquest tractament diferenciat crea una profunditat plàstica.

4. La composició segueix la pauta de la llei dels terços, tant en sentit horitzontal com vertical. Els principals elements compositius coincideixen amb les línies de terços i, en alguns casos, amb els seus punts d'intersecció, com ara la poma, l'ull del peix espasa i l'ull del crani situat a la part superior del llenç. Aquests elements constitueixen els principals nuclis del recorregut visual de l'obra.

5. Diverses formes d'animals (peixos, pollastre, gamba, etc.) es disposen de manera forçada sobre la taula seguint la línia rectilínia del seu contorn, fet que accentua l'eix axonomètric dret. De la mateixa manera, el cap de l'animal, alineat i orientat cap a la poma, reforça l'eix axonomètric esquerre. Ambdós eixos, juntament amb el tractament pictòric del volum, generen una marcada sensació de profunditat i construeixen un espai que sembla avançar cap a l'observador. El peix espasa, element que dona títol a l'obra, se situa en el terç vertical dret i, mitjançant la seva cua, assenyala l'eix axonomètric vertical, reforçant així l'estructura espacial de la composició.

Imatge 2

Estructura compositiva: presentem un esquema, però es valorarà qualsevol altre que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge

IDEES CLAU:

1. Julio Vaquero estructura la composició mitjançant l'organització de les formes segons un esquema triangular.

2. La profunditat de l'espai s'expressa en clau de perspectiva cònica obliqua. Els punts de fuga estan situats fora del llenç.

3. És una composició dinàmica. Les línies diagonals, definides tant en la disposició dels electrodomèstics com per la tarima del terra, actuen com a eixos estructuradors de la composició. L'artista dibuixa de manera explícita algunes d'aquestes diagonals compositives a la part dreta de la pintura, evocant els traços d'un esbós inacabat o possibles rectificacions efectuades directament sobre el llenç.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura

Opció B.

L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica comparativa de les imatges 1 i 2.

1. A la **imatge 1** Miquel Barceló construeix l'obra a partir d'un contrast cromàtic molt intens entre la llum i l'ombra, amb una gamma exclusivament monocromàtica de blancs, negres i grisos. Aquest contrast accentua de manera contundent el volum de les formes i reforça la seva presència física dins l'espai pictòric. A la **imatge 2**, Julio Vaquero ha utilitzat una paleta preferentment de colors afins , pròxima al monocromatisme , de blaus amb matisos de tonalitats violetes dessaturades i grisenques que impregnen tota la composició. Aquesta aparent contenció cromàtica es veu equilibrada per la introducció puntual de tonalitats complementàries: terres ataronjats, grocs i alguns tocs de verd molt saturat, que actuen com a contrapunts visuals i expressius.

2. La pinzellada de la **imatge 1** és densa, gruixuda i corpòria, carregada de matèria, fins al punt que la pintura adquireix una qualitat gairebé escultòrica. El color no és només visual, sinó també tàctil: la direcció de la pinzellada texturitza la superfície dels volums, modulant la llum i generant relleus que intensifiquen la sensació de tridimensionalitat. A la **imatge 2** , el tractament pictòric revela una superposició de tons, matisos i capes de veladures que generen una profunditat en el pla del color, sense la materialitat de l'obra de Barceló. Vaquero ha aplicat el color en forma de taca que se superposa a una superfície però no es tractada amb la materialitat escultòrica l'obra de Barceló.

3. Barceló a la **imatge 1**, dirigeix el recorregut visual de l'observador mitjançant les zones de brillantor. El peix espasa destaca, especialment, pel fort contrast entre les zones de llum a la punta i a la cua, en contrast amb les ombres profundes del cos . La blancor dels volums dels cranis de la taula contrasta amb la profunditat del negre dels ulls o de les ombres projectades. La llum incideix de manera puntual en els volums fent emergir la forma del fons i potenciant-ne el caràcter escultòric. En canvi, les formes situades sota la taula es dilueixen en una gamma de grisos poc contrastats, amb una tècnica més aquosa i menys matèrica, que redueix la definició volumètrica i crea una sensació d'indefinició de la forma. Aquest contrast entre la contundència matèrica del centre de la imatge i la dissolució cromàtica de la part inferior reforça la jerarquia visual de l'obra. En conjunt, el fort contrast entre blanc i negre no només defineix els volums, sinó que també accentua la tensió expressiva i la intensitat dramàtica característica de l'obra de Barceló.

4. A la **imatge 2**, la distribució cromàtica segueix un patró dominat per les diagonals: a l'angle superior esquerre i a l'angle inferior dret dominen els tons foscos mentre que a l'angle inferior esquerra i l'angle superior dret dominen els clars.

5. A la **imatge2**, hi ha una continuïtat cromàtica en el fons , amb un degradat violeta-blau des de la dreta fins l'esquerra. Les ombres blaves són tractades com capes de veladures que es superposen a aquest degradat. Una taca , de blau saturat , s'avança de la superfície pictòrica i dona profunditat i complexitat a les ombres situades al costat de la nevera, reforçant aquest volum. L'atenció de l'observador es focalitza en aquests elements domèstics, convertits en protagonistes inquietants de l'escena. Les brillantors s'apliquen amb pinzellades enèrgiques sense difuminar, Al terra, les taques de blau fosc s'oposen al to clar, dessaturat i grisenc del paviment. La forma de la taca es confon amb la roba de la rentadora, generant una tensió visual que accentua la sensació de desgast i brutícia. La cuina deixa de ser un espai funcional per esdevenir una metàfora de l'infern quotidià, marcada pel desordre, el deteriorament i la tensió emocional

6. A la **imatge 2**, al terç dret de l'obra de Vaquero, les taques blanques se superposen a les tonalitats blavoses amb una clara sensació de caos, deteriorament i erosió del suport pictòric, evocant un espai malmès, gairebé en ruïna. Aquesta idea de degradació es veu reforçada per les taques agressives i marques de rectificacions esbossades en blanc que s'endinsen en les ombres . El conjunt transmet una atmosfera opressiva i asfixiant.

7. A la **imatge 2**,unes taques de color verd molt saturat a la banda dreta de la composició impulsen el recorregut visual cap a aquesta àrea, i equilibren les ombres saturades del costat esquerra..

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura

Exercici 2

(8,5 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins el tema «temps i memòria». L'objectiu de l'exercici és la representació d'un espai interior inventat on estigui integrada l'escultura de la imatge 4 i on s'expressi l'abandonament i el deteriorament d'aquests per l'acció humana o de la natura. Es tracta d'un exercici de creació complex resultat de sintetitzar, per part de l'examinand, diferents aportacions parcials habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic, en aquest cas una representació intuïtiva de l'espai amb els elements demanats. Aquests capacitats són:

1. La memòria visual, ja que es demanen representacions d'escultures, objectes i contexts que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.
2. Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats.
3. Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats.
4. Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.

Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració i que es valorarà:

- Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand ha optat.
- La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
- El risc en presentar solucions creatives.

Esbós

(1,5 punts):

En l' esbós l'examinand ha d'estudiar la composició general del dibuix (pàgina 8 del quadern d'examen), la qual ha d'ésser ben evident. L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Es valora:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix en DIN A3 de 29,7 cm x 42 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de 29,7 x 42 cm

(7 punts)

Es valora:

- La capacitat imaginativa per representar una perspectiva intuïtiva.
- La competència gràfica per resoldre la proposta (a mà alçada, amb regles o combinant ambdues).
- La capacitat de relacionar la figura i el fons.
- L'habilitat de l'examinand a l'hora de crear una ambientació, a través de llums i ombres, degradats, contrastos, superposicions, tal com es demana a l'enunciat.
- La capacitat imaginativa de la representació de l'escena.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- La creativitat en la interpretació dels elements que es demanen en l'enunciat. - El bon tractament de la tècnica triada.
- Altres aspectes que el corrector pot considerar en funció de la mena de dibuix que s'hagi fet.

El corrector adoptarà els criteris de flexibilitat recomanats a les reunions de correctors.

L'examinand té l'opció d'escollir la tècnica dintre de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.

D'acord amb l'enunciat el corrector pot agrupar els diferents aspectes a avaluar en quatre blocs genèrics: